

Una Conversa amb...

El President de la Societat Cultural «La Constància»

Es l'home nou de «La Constància». És la persona que regeix actualment els destins d'aquesta societat cultural allellenca. Contagiat de la febre i engrescament d'un sector del poble, s'ha compromès a fer construir un nou Local Social, espaiós i complet. Estem parlant d'en Lluís Torres i Corrades.

—*¿Et va sorprendre el nomenament? —és la primera pregunta que fem al president.*

—Sí, perquè va proposar-me per al càrrec el president que em precedia. Jo no era ni tan sols soci de «La Constància»; me'n vaig fer sense pensar-m'hi gens, per així col·laborar i portar a cap els plans semipensats que la Societat tenia en cartera.

—*¿T'agrada el càrrec?*

—Acceptar un càrrec de tanta responsabilitat no és una actitud de presumpció o lluïment. Aquesta classe de càrrecs no proporcionen ni béns, ni profit, ni glòria. Però hi ha una cosa que no es paga amb res: és la satisfacció del deure complert, és la de donar cos i realitat a les nostres inquietuds, és la de veure assolides les nostres aspiracions, i també la de laborar amb fe i perseverança per unes finalitats que no vull ara enaltir, perquè són sobradament conegudes per tothom.

—*¿Quin fou el primer objectiu que et proposares?*

—Rodejar-me dels elements més idonis. Necessitava bons col·laboradors; homes d'acció i no de paraules. Els he trobat: la Comissió d'Obres, formada pels senyors Narcís Rodó i Boada, Carles Guillem i Noguera, Pere Colom i Massot, Vicenç Xicola i Godàs, Jacint Roqueta i Mas i Salvador Sanmiquel i Figueras, són tots ells grans entusiastes i... també grans treballadors.

—*Al començament de la nostra conversa, has fet constar que «La Constància» tenia ja uns plans en cartera... ¿Vol dir això que hi ha en l'obra de la construcció del nou Local Social que has emprès, la reminiscència o l'influx d'altres persones que et precediren en el càrrec de president?*

—És possible que hagi estat compartit per altres elements, però no amb aquesta envergadura ni finalitat.

Implica aquesta empresa d'obres una aventura que requereix un grau d'illúsió, per a fer solidaris els plurals afanys i esforços de tothom que tingui ganes de tenir un Local digne i esplendorós; no la de tenir solament un cobert sense cap finalitat promocional ni traces d'un horitzó suggestiu.

L'ambició actual de la Societat és tenir un Casal per als allellencs, i promocionar una cultura àmplia, senzilla, i així tenir entre nosaltres, els allellencs, una convivència més sincera, que ens permeti recollir i suscitar desigs, aspiracions i projectes, que mobilitzin la imaginació col·lectiva.

Canvi de tema. Arribem possiblement al punt més important per als nostres lectors: present i futur del nou Local Social. Ens interessa saber ara quina és la inquietud d'en Lluís Torres, que espera les nostres preguntes

amb la convicció i la seguretat de poder donar clara i adequada resposta a les mateixes.

—*¿Com s'ha fet front a la primera fase de les obres realitzades, que, segons la «vox populi», ha ultrapassat les 800.000 pessetes, del pressupost inicial?*

—Gràcies a un crèdit inicial de 300.000 pessetes, que ens permeté començar la primera fase de les obres; és a dir, l'Esquelet metàl·lic. I la segona fase —vull fer-ho constar una vegada més—, mercès a la valuosa ajuda dels elements de la Comissió d'Obres, que no han cobrat la major part del seu treball, i que no regategen entusiasme ni sacrifici econòmic; àdhuc un d'ells es va comprometre a acabar la segona fase, per a convertir el gran projecte en una prompta i satisfactòria realitat, sense reparar en perjudicis, i sabent plenament que no hi havia diners per continuar les obres. ¿Això és estimar Alella? Jo crec, amb sinceritat, que sí!

—*¿Què costarà el Local Social, una vegada enllestit del tot?*

—M'és completament impossible contestar aquesta pregunta, perquè no puc facilitar dades concretes. L'empresa que estem executant és de tanta envergadura, que escapa de molt als càlculs que ens havíem fet sobre la represa de les obres.

—*Tres problemes inqüestionables crearà la construcció del nou local: arrendament del terreny, propietat de la «Germandat de Pagesos»; extingir gradualment els deutes contrets per pagaments successius; explotació dels espectacles que s'organitzin... Amb tota sinceritat, ¿creus que tots ells poden ésser resolts satisfactòriament?*

—El projecte continua vigent. Les solucions vindran després. I diré més: crec que és importantíssim i necessari perseverar en l'obra iniciada i, si és possible, superar-la. Però no depèn de la bona voluntat d'uns homes. Ha d'ésser una empresa col·lectiva dels allellencs i de tots aquells que estimen les coses d'Alella. ¿Per què el que han fet altres pobles, tal vegada sota estímuls comercials, no ho podem fer nosaltres amb l'estímul poderosíssim del nostre amor a Alella?

—*Una qüestió que creiem despertarà l'interès i curiositat dels allellencs: saber quines activitats culturals teniu projectades, una vegada s'hagi inaugurat el Local Social, i així mateix la proporcionalitat que hi haurà de cinema, ball, etc.*

—La formació del jovent és un fi primordial, i en aquest sentit hem de dedicar el millor dels nostres esforços. Els medis a utilitzar són infinits: curssets de civisme, agricultura, lluita contra les plagues del camp, treballs de la llar, puericultura, educació prematrimonial, biblioteca, teatre familiar, excursionisme, turisme, discoteca i orfeó...

Aquest apartat potser el faré més estès del compte, però és precís assenyalar que les possibilitats d'actuació cultural i recreativa és molt superior a la ressenyada. Per exemple: esbart dansaire, concursos de fotografia, de dibuix, de pintura, de restauració de façanes de les edi-

ficacions del case de la població, foment de les festes tradicionals, pessebre artístic, cine fòrum i, si és necessària, col·laboració en els plans d'ordenació de la vila d'Alella, etc.

De moment, vull dir-te que estic ja en contacte amb les més importants editorials barcelonines i d'altres, per tal de planificar la nostra biblioteca amb literatura adequada.

—En una circular adreçada als socis de «La Constància», hom pogué llegir-hi aquest paràgraf, que copiem textualment: «La sociedad que se eleva, que trabaja para perfeccionar y dar nueva vida, justifica el querer llevar muy alto las virtudes humanas que todos poseemos en grado sumo y brindarlas al bien común...» Dignes: ¿hombres, realment, així?

—Sense jactància, diré que penso i sento d'aquesta manera, i que en tot moment procuro inculcar-ho als qui m'animaren a donar el pas decisiu. Perquè, si portem endavant, amb eficàcia, l'obra que hem començat, aconseguirem incrementar la fe, la tenacitat i l'entusiasme de tot el poble, per al qual estem construint el nou Local. Per això, no és suficient el nombre de socis amb què compta «La Constància», sinó que necessitem l'esforç i l'entrega comú de tots els allelencs. I també vull significar que convé sobre manera unir els homes, vençant l'edat, maneres de pensar i, més enllà dels límits restrictius de grup, opinions i classes.

—Per acabar, ¿com resumiries tot el que acabes de dir?

—Insistent sobre els conceptes que he exposat. Crec fermament que la labor que estem portant a cap serà tan meritòria, efectiva i elevada com més es vegin recolzats el consell, l'opinió, la identificació, el concurs, ferm i desinteressat, de la massa social i de tot el poble. Vull dir amb això que en el desenvolupament de les nostres activitats, dels nostres propòsits i de les nostres projeccions, dels èxits o dels fracassos, ens incumbeix a tots una gran responsabilitat.

Josep M.ª Casals i Colomer

Escolteu el silenci

Déu s'amaga dins el silenci. El Salvador del món comença la vida en silenci, treballa trenta anys en un llogarret sense brogit, passa quaranta dies d'oració en el silenci del desert, agonitza abandonat en el silenci d'un migdia, i continua la seva vida gloriosa en el silenci de l'Eucaristia, i ve a nosaltres pels viaranys ocults d'un berrall de Pa. ¿El silenci no serà el segell de la presència de Déu?

* * *

La grandesa dels grans homes s'ha anat covant en el silenci llarg i profund, ha anat madurant a l'escalf d'una meditació silenciosa, s'ha anat il·luminant en el celler de la tenebra silenciosa. Quants d'exemples trobaríem en la història! Però el que val és aquest exemple de la història de Déu. ¿El silenci no és la mida de la grandesa de Déu i dels homes?

* * *

«Quan el silenci embolcava l'univers, la vostra Paraula omnipotent, Senyor, va deixar el tron reial, i va baixar del Cel.» (Sav. 18, 14.) La Paraula ha baixat des del Cel, ha nascut a Betlem a la falda d'una Verge Mare, i s'ha fet un trèmul gemec d'Infant, s'ha fet Infant, s'ha fet silenci. Apa, homes, escolteu la Paraula, escolteu el silenci.

* * *

El seu ressò l'han sentit uns pastors que vetllaven el ramat en vetlla silenciosa; uns astròlegs de l'Orient que vetllaven sàviament el ramat d'estrelles en el silenci de la nit; uns vellets, Simeó i Anna, que no fan fressa i pregunuen en el silenci del temple; i Maria, que conservava totes aquestes coses en el secret del seu cor.

Apa, homes, calleu i escolteu la Paraula de Déu. No aneu d'ací allà. Obriu la porta del vostre cor i entreu-hi, i no en sortiu encara; el vostre dedins és cosa sagrada: allí hi trobareu Déu amagat, allí podreu escoltar el silenci de què Déu us parla.

R. M. S.

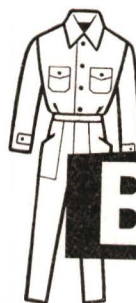
F O N T

Lampisteria i Electricitat

Av. Generalíssim, 43

Tel. 41

A L E L L A

BRUTAU

Vestits utilitaris per a tota mena de treballs, Granotes, Guardapols, Pescadores
Sants, 54 i Malats, 38 i 40 - Tel. 210 74 68
BARCELONA